

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1890-07-28

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 2 8 6

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10641>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΗΘΕΤΑ.

Εν Κύπρῳ σελήνια 8.
Εν τῷ ἔξωτῆρι " 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

EDITOR S. CHOURMOUZIOS.

Ἐκτρέφει καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»
ὁδὸς BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΒΑΣΙΛΕΥΣΤΗΣ ΒΕΛΓΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ.

Η ΕΝ ΚΥΠΡΩ ΣΠΟΓΓΑΛΕΙΑ.

Ἡ Ἀὐτοῦ Ἐξουχότης ὁ Μέγας Ἀρμοστής ἐπιθυμῶν νὰ κοινοποιηθῆ πρὸς πληροφάνειαν πάντων, ὅτι διὰ νόμου, ἐπιψηφισθέντος ὑπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ Σώματος τῆς Κύπρου κατὰ τὴν παρελθούσαν σύνοδον καὶ ἐπιγραφομένου «Περὶ λήψεως προνοίας διὰ τὴν καλλιτέραν ἀνακέντησιν τῆς Σπογγαλείας» παρέχεται τῇ Αὐτοῦ Ἐξουχότητι ἡ ἐξουσία νὰ χορηγῇ εἰς οἰονδήποτε προσώπον ἢ σωμα τὴν ἀποκλειστικὴν ἀδειαν ἢ προνόμιον τοῦ ἀλιεῖν σπόγγους κατὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Κύπρου ἢ οἰονδήποτε ὠριμασμένον μέρος αὐτῶν, ἐπὶ πληρωμῇ τοιοῦτου ποσῶ καὶ ἐπὶ τοιοῦτοις ὅροις, οἳ ἐὰν συμφωνηθῶσι, τῶν ἀδειῶν ἢ ἐκχωρήσεων παρεχομένων ἐπὶ περιόδον ἐτῶν μὴ ὑπερβαίνοντων τὰ δέκα.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως ἐὰν ᾖ εἰς ἔτοιμον νὰ δεχθῆ προσφοράς διὰ τὴν χορηγίαν τοιοῦτου ἀποκλειστικοῦ προνομίου, οἷον τὸ ἀνωτέρω ἀναφερόμενον, μέχρι τῆς 12ης π. μ. τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1890.

Αἱ προσφοραὶ δέον νὰ ὀρίζωσι τὴν ἔκτασιν τῆς παραλίας, δι' ἣν ζητεῖται ἡ ἐκχώρησις, τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν, δι' ἃ ἐπιδιώκεται ἡ λήψις τοῦ προνομίου, τὸ ποσὸν τῆς γενησομένης πληρωμῆς, ἐν ἣ περιπτώσει τοιοῦτον προνόμιον ἐὰν ἐχορηγηθῆ, καὶ τὸν τρόπον τῆς ἀλιείας, οὗ πρόκειται νὰ γείνη χορηγία.

Ὁ προνομιολήπτης προσκληθῆσεται νὰ δώτῃ ἀνάλογον ἀσφάλειαν διὰ τὴν προσηκόνταν ἐκπλήρωσιν τῶν τῆς ἀδείας ἢ ἐκχωρήσεως.

Πλεονεκτήματα πληροφάνειαν δύνανται νὰ ληφθῶσιν ἐπ' αἰτήσῃ πρὸς τὸν Ἀρχιγραμματεῖα τῆς Κυβερνήσεως ἐν Λευκωσίᾳ.

Κατ' ἔντολὴν τῆς Αὐτοῦ Ἐξουχότητος.

A. F. F. 112.

Προσωρινὸς Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπὶ τοῦ Τραπεζοῦς τῆ 31ῆ Ἰουλίου 1890.

Ο ΥΨΙΣΤΟΣ ΒΑΘΜΟΣ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ.

ΕΙΣ ΕΚΤΑΚΤΟΥΣ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙΣ ΕΚΤΑΚΤΑ ΜΕΤΡΑ.

Αἱ κατ' ἀλλήλων ἐπιθέσεις καὶ ἀποπειραὶ φόνου, ἃς ἐδελυττώμεθα πλέον ἀναγράφοντες ἐκάστοτε, αἱ καθ' ἑκάστην ζωοκλοπαί, ἃς ἀπεκάμομεν πλέον ἀπαριθμοῦντες, αἱ διηνεκεῖς ἀποξέσεις καὶ καταστροφαὶ δένδρων, ὧν ἡ πληθὺς ἐκπλήττει καὶ τὸν μᾶλλον ἀναίσθητον, αἱ μαχαιρώσεις καὶ οἱ ἀκρωτηριασμοὶ ζῶων, αἱ-

τινες κινουσιν εἰς ἀγανάκτησιν καὶ τὴν μᾶλλον σκληρὰν καρδίαν, εἶνε πράγματα, νομιζόμεν, ἀρκούντως ἰκανὰ, ὥστε νὰ λάβῃ ἀπέναντι αὐτῶν ἀνδρικὴν πλέον στασιν πάντα οἰαδήποτε κυβέρνησις καὶ ἀρκούντως ἔκτακτα, ὥστε νὰ λάβῃ πρὸ αὐτῶν ἔκτακτα πλέον μέτρα.

Ἢ ἄλλοτε ἤσυχος Κύπρος, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι ἐξεπλήττοντο καὶ ἐτρόμαζον ὅταν ἤκουον κατὰ λίαν ἀραιὰς περιόδους γινόμενον φόνον τινά, τῶν ὁποίων τὰ ζῶα ἐλευθέρως νεμόμενα, οὐδέποτε σχεδὸν ἐκλέπτοντο ἢ ἐφονεύοντο καὶ τῶν ὁποίων τὰ δένδρα οὐδέποτε ἐξείοντο καὶ κατεστρέφοντο, μετεβλήθη ἤδη εἰς ἄντρον ληστῶν καὶ κακούργων πάσης ἀποχρώσεως καὶ παντὸς εἶδους. Τὰ ἐγκλήματα καὶ τὰ κακούργηματα ἐσυστηματοποιήθησαν διὰ κανονισμῶν, πρακτικώτερον ἐφαρμοζομένων ἢ αὐτοὶ τῆς Κυβερνήσεως οἱ νόμοι, εἰς τρόπον ὥστε ἀπέναντι τῆς ληστοκρατίας, τῆς φονοκρατίας, τῆς κακούργοκρατίας, ἐσκιάζθη, ἐσβέσθη, ἐλησμονήθη καὶ αὐτὴ τῆς Κυβερνήσεως ἡ ὑπαρξίς. Εἶνε ἀληθές ὅτι ὡς πρὸς τοῦτο ἠσπάζθη ἐντελέστατα ἡ Κυβέρνησις τὸ φιλοσόφικόν «λάβε βίωσας» ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου ἐν τῇ εἰσπράξει τῶν φόρων, λίαν ζωηρῶς σηκώνει τὴν ὑπαρξίν τῆς. Ἢ δεξιὰ τῆς χειρ, ἡ προστάτις, εἶνε ὅλως νεκρά, ἡ ἀριστερὰ ἢ ἀμελγούσα, λίαν ζωηρά.

Δὲν παραδεχόμεθα ὅτι καὶ εἰς ἄλλην τινὰ γῶραν ἢ νῆσον ἐντὸς ἢ εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Μεσογείου εὐρισκομένην, ἔφθασεν ἡ ἐγκληματικότης εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, εὐρίσκεται ἡ ἀσφάλεια ζωῆς καὶ περιουσίας εἰς τοσοῦτον κίνδυνον, ὥσπερ τοσοῦτον θρασεῖαν τὴν κεφαλὴν τὸ κακούργημα. Ἐν διαστήματι ὀλίγων ἐτῶν ἢ πρὸς τὰ τοιαῦτα πρόοδος εἶνε καταπληκτικὴ. Εὐτυχῆς ἐὰν ἐλογίζετο ἡ ἀνθρωπότης σύμπασα ἐὰν παρομοία πρόοδος ἐφαίνετο καὶ εἰς τὰς ἐπιστήμας καὶ τὴν βιομηχανίαν. Ἐν συντόμῳ οὐδεὶς δύνανται νὰ ἀρνηθῆ ὅτι ἡ ἐγκληματικότης ἀφίκετο εἰς τὸν ὑψιστον βαθμὸν.

Τὰ αἷτια τῆς τοιαύτης καταστάσεως, πολλὰ καὶ ποικίλα ὄντα, δὲν πρόκειται ἤδη νὰ ἀνερευνηθῶμεν καὶ πάλιν. Πρόκειται μόνον, νὰ σκεφθῶμεν ποῖα ἔκτακτα μέτρα πρέπει νὰ ληφθῶσιν ἐν τοιαύτῃ ἐκτάκτῳ καταστάσει.

Καθ' ἡμᾶς ἐπαναλαμβάνομεν νὰ εἰ-

πωμεν ὅτι ἐὰν ἐπὶ τινὰ καιρὸν ἐξηκολούθουν τὰ δικαστήρια νὰ καταδικάζωσι πάντα, ὃν ἐν συνειδήσει παρεδέχοντο ὡς ἔνοχον, ἐὰν ἡλαττοῦντο ὡς διὰ μαγείας τὰ ἐγκλήματα καὶ κακούργηματα κατὰ 80 τοῖς ἑκατόν. Τοῦτο καὶ μόνον ἴσκει. Οἱ ἀστυνομικοὶ σταθμοὶ ἐὰν ἦσαν περιττοὶ καθ' ὁλοκληρίαν.

Πόσον παρηγορητικὸν εἶνε διὰ τὸν φονεὰ διὰ τὸν ληστὴν τὸ ὅτι εἶνε σπανιώτατον νὰ εὐρεθῶσι δύο μάρτυρες αὐτόπται καὶ νὰ καταθέσωσιν ἐν πλήρει συμφωνίᾳ τὰς κατ' αὐτοῦ μαρτυρίας! Πόσον δὲ γελοῖον δι' αὐτὸν καὶ ἐπιβερὸν διὰ τοὺς ἀκροατὰς εἶνε, ὅταν κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς ἀθωοτικῆς ἀποφάσεως ἀκούεται λέγων σχεδὸν πάντοτε ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου: «Τὸ δικαστήριον ἐπέισθη ὅτι σὺ εἶσαι ὁ διαπράξας τὴν δεῖνα ληστείαν, τὸ δεῖνα κακούργημα, πλὴν ἐλλείπει τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένων ἀποδείξεων δὲν δύναται νὰ σὲ καταδικάσῃ. Πρόσεχε ὅμως διότι ἐὰν ἄλλοτε κατηγορηθῆς διὰ παρόμοιον ἐγκλημα δὲν θὰ ζητήσῃ πολλὰς ἀποδείξεις τὸ δικαστήριον διὰ νὰ σὲ καταδικάσῃ». Τὴν τελευταίαν παραίνεσιν ἀκούει μετὰ μίσητος ὁ κακούργος, διότι εἶνε βέβαιος ὅτι ἄνευ τρανῶν μαρτυριῶν, ὁμοφώνων καὶ συμφώνων καθ' ὁλοκληρίαν, ὅπερ σπανιώτατα ἐπιτυγχάνεται, δὲν καταδικάζεται.

Ἐχομεν πλήρη πεποίθησιν εἰς τὴν πείραν καὶ τὸ εὐσυνειδήτων τῶν δικαστῶν μας. Ἐὰν ἐφαρμόσωσιν ἐπὶ τινὰ καιρὸν τὸ σύστημα τοῦτο, ὅπερ κατὰ τὴν πρώτην ἐξαμηνίαν τῆς κατοχῆς ἐφήρμοσεν ὁ τότε πρόεδρος τοῦ Ἐφετείου Κούζων καὶ ἔφερε θαυμάσια ἀποτελέσματα, καὶ θὰ μείνῃ καὶ ὁ τόπος καὶ ἡ Κυβέρνησις εὐχαριστημένη. Εἰς τοιαύτην ἔκτακτον κατάστασιν, ἃς θεωρηθῆ τὸ σύστημα τοῦτο ὡς ἔκτακτον μέτρον, ὅπερ, ἄλλως, δὲν θεωροῦμεν ἡμεῖς καὶ ἄδικον, ἢ ὡς δυνάμενον νὰ ἀδικήσῃ τινά, διότι ἡ συνειδήσις εὐσυνειδήτων, ἐμπειρῶν καὶ ἐνόρκων δικαστῶν οὐδέποτε ἀπατάται.

ΛΟΓΟΙΣΙΣ ΧΑΡΟΥΠΙΩΝ.

Ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἀντὶ νὰ σωφρονισθῶσιν οἱ χωρικοὶ καὶ σκεπτόμενοι τὸ συμφερότερον τῶν νὰ ὀρίζωσι καὶ νὰ ὑπολογίζωσι καλῶς τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν θὰ συναθροίζωσι τὰ προ-

ίων των, διά να ἦνε τοῦτο ὡρμιον καὶ ἐπο-
μένως νὰ πωληται εἰς μεγαλειτέραν τιμὴν, ἀντί-
λέγομεν ὡς ἄνθρωποι νὰ κάμνωσι καλὰ τοὺς
ὑπολογισμοὺς των χάριν τοῦ συμφέροντός των,
ὡς νὰ μὴ ἦσαν κύριοι τοῦ προϊόντος των, ὡς
νὰ ἦσαν δεῦλοι ἄλλων κτηματιῶν καὶ ἀδιάρ-
ροῦντες περὶ τῆς ὠφελείας ἢ ζημίας του, ἀρπά-
ζουσι εἰς οὐρανὸν ὡραν ἔχουσι διάθεσιν τὸ
πράγμα, τὸ φέρουσι καὶ τὸ πωλοῦσι εἰς τὸν ἀ-
γοραστὴν, ἀδιάρρονον ἂν μὲ κέρδος ἢ μὲ ζημίαν,
ἀδιάρρονον ἂν εἰς μικρὰν ἢ μεγάλην τιμὴν. Ἄρ-
κεῖ μόνον ὅτι τὸ πωλοῦσι καὶ τὸ ἐκβάλλουσιν
ἀπὸ τῆν φροντίδα των. Ἐάν ἐξετάσωμεν καλῶς
τὴν διαγωγὴν τοῦ χωρικοῦ ὡς πρὸς τὸ προϊόν
του, εἰ εὐρωμεν πράγματι ὅτι αὐτὸς οὐδεμίαν
φροντίδα ἔχει περὶ καλλιτερεύσεως τοῦ προϊόν-
τος του, οὐδέποτε σκέπτεται καλλιτέρους τρόπους,
παρὰ ὅσον τὸ δυνατόν ὀργήγορα νὰ τελειώῃ
μία οὐρανὸν γεωργικὴ ἐργασία καὶ ἐάν εὐρῆ
μεγάλῃ τιμῇ, ἀγαθῇ τύχῃ χαίρεται. Ἐάν δὲ
μὴ, οὐδέποτε σκέπτεται ὅτι ἐκεῖνος πταίει διὰ
νὰ μὴ εὐρῆ καλὴν τιμὴν, διότι δὲν ἐπεμελήθη
καλῶς τὸ προϊόν του. Τοῦ ἀρέσει μόνον καὶ
τοῦ καλοἰστέλει νὰ πωλῇ πρᾶγμα εἰς ἀνωτέραν
ἀξίαν τῆς πραγματικῆς του, ἀλλὰ τοῦτο τὸ νὰ ἔ-
χη ἀξίαν ἐν προϊόντι καὶ ἐπομένως νὰ ἐξοδεύ-
ται εἰς καλὴν τιμὴν, εἴτε καλὸν εἴτε ἀσχημον,
σπανιώτατα συμβαίνει καὶ τότε μόνον, ὅταν ὑ-
πάρχῃ ἔλλειψις τοῦ πράγματος εἰς ἄλλα μέρη.
Ὡστε ὁ γεωργὸς τῆς Κύπρου τότε εἶνε γεωργὸς
καὶ ὠφελεῖται ἐκ τῶν γεωργικῶν προϊόντων του
ὅταν αὐτὸς μὲν εὐτυχῇ, ἄλλοι δὲ γεωργοὶ τοῦ ἑ-
ξωτερικοῦ δυστυχῶσιν. Εἰ δὲ μὴ, διὰ νὰ σκε-
φῆ ὁ γεωργὸς τῆς Κύπρου νὰ καλλιτερεύσῃ
τὴν παραγωγὴν του ὅπως κάμνουν οἱ γεωργοὶ
ὅλου τοῦ κόσμου εἶνε ἀδύνατον πρᾶγμα. Τοι-
αύτη κεφαλὴ εἶνε σπανία εἰς ἄλλον κόσμον καὶ
ἂν βρυφαίνεται τοῦτο εἰς τοὺς γεωργοὺς μας,
ἀς μᾶς ἀποδείξωσι ποῦ ἄλλου οἱ γεωργοὶ εἶ-
νε τόσο ἀμελεῖς εἰς τὰ προϊόντα των.

Ἦρξατο ἀπὸ 10 ἡδὴ ἡμερῶν ἡ συνάθροισις
τῶν χαρούπιων ἐνῶ καὶ οἱ ἴδιοι γνωρίζουσι
καὶ οἱ ἀγορασταὶ τοῦ πράγματος των πολλάκις
τοὺς τὸ ἐπέβαλαν, ὅτι πρὸ τῆς 6 τοῦλάχιστον
τοῦ Αὐγούστου δὲν πρέπει νὰ συναθροίζωνται τὰ
χαρούπια, διότι εἶνε εἰσέτι ἄωρα καὶ ἐπομένως
φθειρόνται γρηγορότερον, ζηραίνονται ταχέως εἶ-
νε ἐλαφρὰ καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὴν ἀρκετὰ μι-
κράν. Ἐνῶ ὅταν τελειώσωσι, γίνονται βαρύτε-
ρα, νόσσιμωτερα εἰς τὴν γέυσιν, διαρκέστερα, καὶ
συνεπῶς πωλοῦνται εἰς τιμὴν ἀρκετὰ καλὴν.
Εἶδομέν τινα ἐκ τῶν συναθροισθέντων τώρα καὶ
χωρὶς ὑπερβολὴν ἦσαν πράσινα ἐσωτερικῶς.

Ὅταν τοιαῦτα παρημελημένα καὶ παρακατη-
νὰ προϊόντα πηγαίνωσιν εἰς τὰ ἔξω, δὲν θὰ
σημασιώσωσιν οἱ ἄνθρωποι τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ Κύ-
προς δὲν βγάλλει καλὸ πρᾶγμα καὶ ἐπομένως,
διὰ τὸ πρᾶγμα τῆς Κύπρου νὰ μὴ προσφέρω-
σι ποτὲ μεγάλην τιμὴν. Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι μ' αὐ-
τὴν τὴν ἀμελείαν των οἱ γεωργοὶ μας γίνονται
αἰτία ὡς τὸ πρᾶγμα των καὶ ἐάν ποτε ἐπι-
τύχῃ νὰ μὴ ἐκτιμᾶται εἰς τὰ ἔξω, διότι «εἶνε
Κυπριώτικον» λέγουσι, «καὶ ξεύρομεν τὴν κα-
κοροϊκίαν τῶν ἐκεῖ γεωργῶν».

Ἡρωτήσαμέν τινας διατὶ ἤρχισαν ἐφέτος τό-
σον ἐνωρὶς νὰ συναθροίζωσι τὰ χαρούπια καὶ
μᾶς ἀπήντησαν ὅτι «ἐκάμε τὴν ἀρχὴν ἕνας
πελλὸς καὶ τὸν ἀκολουθήσαν ὅλοι οἱ φρόνιμοι».
«φρόνιμοι ἀκολουθοῦντες τρελλόν, ἀπηντήσαμεν,
εἶνε θεοτρελλοί». Ἀλλὰ εἰπέ τους ὅσα θέλεις
καὶ ὅσα σοὶ ὑπαγορεύσῃ ἢ ἀγανάκτησις ἐναν-
τίαν των, τρεχόντων οἰκιοθελῶς εἰς τὸν ὄλε-
θρον. Χαχανίζουσι καὶ παίρνουσιν.

Ἀσέβης τις μῦθος ὑπάρχει ὅτι ὅταν ὁ Θεὸς
ἤθελε νὰ διώξῃ τὸν Ἀδὰμ ἀπὸ τοῦ Παραδεί-

σου ἐξείλε κατά πρῶτον ἕνα Γάλλον νὰ τὸν
διώξῃ. Ὁ Γάλλος ἤρχισεν ἐννοεῖται νὰ ζητῇ
τὴν ἀσπίαν του νὰ τὸν ὀμιλήσῃ καὶ νὰ τὸν παρα-
καλέσῃ νὰ ἐξέλθῃ. Ὁ Ἀδὰμ οὐδὲ ἐπρόσεξεν.
Ἐξείλε κατόπιν ἕνα Ἰταλὸν ὅστις ἀπὸ μακρὰ
ἤρχισε καὶ ἐνόσφ ἐπλησίαζεν εἰς τὸν Ἀδὰμ
ἤρξανε τὰ εὐγενικὰ σχήματα καὶ μεταξὺ αὐ-
τῶν ἔγινε τὴν παράκλησιν νὰ ἐξέλθῃ. Ὁ Ἀ-
δὰμ δὲν ἐφαίνετο ἀκούσας. Ἐξείλε κατόπιν ὁ
Θεὸς τὸν Ἀγγλὸν νὰ τὸν διώξῃ. Ἦκουσε μί-
αν γλώσσαν ὁ Ἀδὰμ καὶ ἐγέλασεν ἐνώπιον τοῦ
ἀγέρωχως ἱταμένου ἐνώπιόν του. Τέλος ἀπὸ
ἐξείλε καὶ ἄλλους, ἠναγκάσθη νὰ εἰλῆ τὸν
Τούρκον. Ἀμὰ αὐτὸς πλησιάζει, ἀρχίζει εἰς
τὸν Ἀδὰμ σου ἕνα σωρὸν ὕβρεων πρὸ ἃ κκε...
πρὸ ἃ πε... κλ. κλ. κλ. καὶ βλέπεις τὸν Ἀ-
δὰμ νὰ παίρνῃ τὸν δρόμον—ἀγνοοῦμεν ἂν ἤ-
ξευρε καὶ κείνος τότε νὰ κρατῇ μπράτσο τὴν
Εὐάν—καὶ ἐξέρχεται κατεντροπισμασμένος ἀπὸ
τὸν Παράδεισον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ χωρικοὶ μας δὲν
χαπαρίζουν ἀπὸ συμβουλᾶς. Τροποῦντα χρει-
άζεται. Ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ ἀναλάβῃ αὐ-
τὰ ὅλα καὶ τότε βλέπεις πῶς ἀμέσως ἀκολου-
θοῦν... ἀλλὰ τί νὰ πῆς; δὲν εἶνε πατρικὴ

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ὁ καύσων κατά τὴν ἐβδομάδα ταύ-
την ἀφίκετο εἰς τὸ κατακόρυφον σημεῖον,
ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐμετριάσθη. Ἡ ἀστασία
τοῦ παρελθόντος γεμῶνος μετεδόθη καὶ
εἰς τὸ καλοκαίριον.

Διὰ τοῦ Αὐστριακοῦ τῆς παρελθούσης
Τετάρτης διέβαινον ἐντεῦθεν ἡ Α. Παναγ.
ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, μεταβαίνων
εἰς τὴν πατρίδα τοῦ Λέρον. Ἀργὰ ἐγένε-
το ἐνταῦθα γνωστὸν ἄλλως καὶ ὁ κληρὸς
καὶ πολλοὶ ἄλλοι. Δὲ ἐπεσκέπτοντο ἐν τῷ
ἀτμοπλοίῳ τὸν σεβάσμιον τοῦτον γηραιὸν
Ἱεράρχην.

Ἐχομεν ἤδη ν' αναγράψωμεν ἀντιτυ-
ροβολισμόν. Ὁ πρὸ τινος πυροβοληθεὶς ἐξ
Ἀγ Θεοδώρου, Θεραπευθεὶς καὶ ἀπελθὼν
εἰς τὸ χωρίον του ἐπυροβόλησε καθ' οὔτι-
νος εἶχεν ὑποψίαν ἄλλ' ἀνεπιτυχῶς. Ὁ
διηγηθεὶς δ' αὐτὸ ἡμῖν χωρικός ἐπρόσθεσε:
ἔτσι Δὲ πάγῃ ἢ δουλειᾶ, ἀφοῦ κρίσιν δὲν
ἔχει.

Περίπου 25 συμποσοῦνται αἱ οἰκογένει-
αι αἰτινες ἐκ Λεμησοῦ ἀπῆλθον εἰς τὰς ἐ-
ξοχὰς εἰς διάφορα χωρία. Τὰς πλείστας
τούτων προσεῖλκεν ἐφέτος τὸ χωρίον
Βάσα, ὅπερ ὡς ἐκ τῆς ὑψηλῆς Θέσεώς του,
τοῦ καλοῦ νεροῦ του καὶ τῶν μικρῶν κή-
πων του οὐς ἀπέκτησεν ἐσχάτως, κα-
τήνησεν εὐχάριστος Φερινῆ διαμονή.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν δευτέρᾳ
συνελεύσει καθ' ἣν μόλις 25 προσῆλθον, ἐ-
ξελέγησαν Ἐφοροὶ τῶν Ἐκπαιδευτικῶν
τῆς πόλεως μας καταστημάτων οἱ κ. Δη-
μοσθ. Χατζηπαύλου, Γεώργ. Δ. Κακα-
θύμης, Νεάρχος Θ. Ρωσσίδης, Νικόλαος
Φραγκοῦδης, Σπ. Ἀραοῦζος, Θ. Σχιζας
καὶ Χρ. Παυλίδης. Ἰσοψήφισαν μετ' ἄλλου

καὶ οἱ κ. Σωκρ. Φραγκοῦδης καὶ Μ. Μαυ-
ροσκούφης οἵτινες ὅμως δὲν ἐδέχθησαν.

Ὁ ἐνταῦθα πράκτωρ τῶν γαλλικῶν
ἀτμοπλοίων «Μεσσαζερὶ» κ. Θ. Περιστιά-
νης, εἰς τὴν πρὸς τὸν Μ. Ἀρμωστὴν ἐπιστο-
λὴν του ὅπως ἐπιτραπῇ εἰς τ' ἀτμοπλοία
νὰ ἐργάζωνται κατὰ τὰς Κυριακάς, ἐλα-
βεν ἀπάντησιν δι' ἣς ἐπιτρέπεται τοῦτο
προσωρινῶς εἰς αὐτὰ.

Διὰ τοῦ τελευταίου Αὐστριακοῦ ἀφί-
κετο ἐξ Ἀλεξανδρείας ὁ ἐκ τοῦ χωρίου
Ὀρᾶς κ. Σωτ. Ρουσιᾶς, ὅστις ἐπὶ πολλὰ
ἔτη ἐδιδάσκει τὴν ἰατρικὴν ἐν Μοντπε-
λιέ καὶ Παρισίαις.

Ὡς πληροφοροῦμεθα βραίνει ἐπιτυχῶς
ἐν Λευκωσίᾳ ἡ ἐγγραφή μαθητῶν ἐν τῷ
καταλόγῳ τοῦ κ. Δ. Κόντου, κραταίου-
ται δ' οὕτω ἡ ἐλπίς ὅτι θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ
ἰδρυσις τοῦ Λυκείου πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν.

Τὴν 14 ἰσταμένου ἀνεχώρησεν ἐξ Ἐλ-
βετίας ἐργόμενος εἰς Κύπρον ὁ ἐκλεγεθεὶς
ἠγούμενος τῆς Ἱ. Μ. Κύκκου Πανοσιολο-
γίωτ. κ. Γεράσιμος Ἱ. Κυρκώτης, θὰ δι-
έλθῃ δὲ διὰ Κωνσταντινουπόλεως, εἰς ἣν
ἔχει νὰ ἐξετάσῃ ὑποθέσεις τινὰς τῆς Μο-
νῆς.

Καθ' ἃ λέγεται στέλλονται κατ' αὐ-
τὰς ἐνταῦθα ἐξ Ἀλεξανδρείας ὀλίγοι Ἀγ-
γλοὶ στρατιῶται, ἀσθενεῖς, πρὸς ἀλλαγὴν
ἀέρος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Τὰ ἀντικρὺ τοῦ Τζαμίου τρία μαγα-
ζεῖα τῆς Ἐκκλησίας Ἀγ. Νάπας, γνωστὰ
ὑπὸ τὸ ὄνομα μαγαζεῖα τῆς Θεόκλης, εἶ-
νε διατεθειμένα πρὸς ἐνοικίαν.

Ἐκ τῆς Ἐφορίας.

Ἄξιε. Κύριε Συντάκτα

Τῆ παρελθούσῃ Τρίτῃ καὶ Τετάρτῃ (17 καὶ
18 λήγοντος) ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τῆς ἐν Ὀ-
ρᾶ δημοτικῆς Σχολῆς τῆς διὰ γενναίου κληροδο-
τήματος (40 χιλ. φράγκων) τοῦ μακαρίου τῆ
λήξει Εὐθυμίου Α. Ὁράτου συντηρουμένης νῦν
δ' ἐπιμελητῆς καὶ προϊστάμενος τῆς Σχολῆς τυγχά-
νει ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διαμένων πατριώτης
κ. Ἀναστάσιος Μ. Ὁράτης. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν
ἐξετάσεων ὑπῆρξε λίαν εὐάρεσον μαρτυρή-
σαν σαφῶς τοὺς κόπους, οὓς κατέβαλεν ὁ
διδάσκαλος κ. Στυλιανὸς Ἰωαννίδης καὶ τὸν ζῆ-
λον, μετ' οὗ εἰργάσθη πρὸς τὴν καθόλου μόρφω-
σιν τῶν ἐμπεπιστευμένων αὐτῷ 47 μαθητῶν. Ἐκ
τούτων 38 εἰσιν ἐγχώρις, 6 ἐκ τῆς Ἀκαπνοῦς καὶ
3 ἐκ τῶν Ἀγ. Ἀναργύρων ἀπαντῆσαι εἰς διηρημέ-
εις 6 τάξεις.

Λεμησοῦ τῆ 23 Ἰουλίου 90.

Εἰς παρευρεθείς.

Βαρῶσια.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐνώπιον τῆς Ἐ-
φορίας καὶ τινῶν ἄλλων ἐκλεκτῶν πολιτῶν ἐ-
γένοντο αἱ ἐξετάσεις τοῦ Ἀλληλοδιδ. Σχολεί-
ου ἐν ᾧ ἀπὸ ἐπὶ τῶν διδασκουσῶν, οἱ κ. κ. Ἱ. Γ.
Φιτικκίδης καὶ Νικόλαος Ν. Παπαδόπουλος ἐξ'
ᾧ ὁ μὲν τὰς ἀνωτέρας τάξεις ὁ δὲ τὰς κατω-
τέρας. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων ὑπῆρξεν

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

τι και τα λοιπά κράτη θύ συμμετάσχωσι της ρήξεως των δύο τούτων. Απορνήν εις την ρήξιν τούτην παρέχειν ή τή 10)22 Ιουτίου επεβλήθη ανατροπή εν Αίφω Σωτήρι του προέδρου, στρατηγού Μενενδίζ, καθ' ου εν συμποσίον εύρισκόμενος, έμιας στασιάσάντων στρατιωτικων έπειτέθη και έφρόνευσεν αυτόν και όνπερ άντικατέστησεν, ό στρατηγός Εζέτας.

Εκ Νέας Υόρκης άγγέλλεται επί τούτω ότι το Μεξικόν περιεπλήκη εν ταίς εν τή κεντρική Αμερικη περιπολοαίς και συναθροίζει στρατόν εν τοίς μεθοείοις της Γουατεμάλης, ενφ' αφ' έτέρου λέγεται ότι το Μεξικόν θα τηρήσιν ουδέτερότητα.

Προσθετέον ότι λίαν ζοφερά φαίνονται τα πράγματα και εν τή νοτίω Αμερικη Αργεντινή δημοκρατία.

Κατά τον Λονδίνειον «Χρόνον» προσεχώς θα συμπληρωθή ή διανομή της Αφρικης διά νέων συμβάσεων της Αγγλίας προς την Γαλλίαν και την Πορτογαλίαν. Και ή μόν Πορτογαλία θ' αναγνωρισθή ως άρχουσα άδιαφιλομάχητως 800,000 τετραγωνικών μιλίων εν τή δυσηκή Αφρικη εις δέ την Γαλλίαν θα επιδικασθή ή παραλία της Γαμβίας και π'ασα ή ένδοτέρα χώρα μέχρι της κεντρικής Σαχάρας.

Τόσον πολύ έβρεξεν εις το Λονδίνον από τας άρχάς του Ιουτίου μέχρι των μέσων Ιουλίου, ώστε οι μετεωρολόγοι υπελόγησαν την καταπεσούσαν ποσότητα ύδατος, και εύρον ότι ποτέ άλλοτε κατά την αυτήν περίοδον δέν έπεσε τόσον πολύ νερόν από το 1813.

Βελιγράδιον 30.—Η βασίλισσα Ναθαλία έρωτήσασα δι' επιστολής την Ιεράν σύνοδον επί τίνος νόμου βασίλειται το διαζύγιον, έλαβεν άπό αυτήσιν έκφράζουσας την άτομικήν γνώμη των μελών της συνόδου, λεγόντων ότι θεωροδσιν ως άντικανονικήν την πράξιν του πρώην μητροπολίτου, άλλ' ότι ο μητροπολίτης (ό νυν,) δέν έδίστασε να ύποσχεθή ρητίως εις τον βασιλέα, Μιλάνον τή αίτήσιν αυτού ότι ή νέα Ιερραρχία δέν θα άνακητήσιν το ζήτημα του διαζυγίου.

Ο ΠΡΟΠΑΠΟΣ ΚΑΙ Η ΔΙΣΕΓΓΟΝΗ

(συνέχεια)

Εσηκώθημεν τέλος πάντων από το καφενεϊον, εις το όποϊον ένόμισα ότι από τον πολλόν θόρυβον έγεινεν ή κεραλή μου 'σάν την κοφήναν και έπηγαίναμεν εις το σπήτι. Εις τον δρόμον συνητήσαμεν και τον συζυγον της έγγονης μου, ό όποϊος εκράτει δύο ποτήλιες κονιάκ, ως με είπε, διά τους άρραβώνας.—Εγείνετε όλοι Ευρωπαίοι, του λέγω μέσα εις τα χερτώματα, λαλώ πως, εγώ μόνος θ' ήμαι Κυπριώτης και κατά τα φορέματα και κατά την γλώσσαν και κατά τον νοϋν. Εντρέπομαι να παρουσιασθώ μέσ' ες την μέσην τόσων φράγγων μά τί να γείνη;—Οχι δά ποτέ; μου λέγει ό γαμβρός μου. Τέλος πάντων έπήγαμεν ες το σπήτι, μου κέρασαν άκμήν μίαν ρακήν και έκαθίσταμεν ες τα τραπέζι, άφου πρώτον έκαμα μίαν συμφωνίαν να μ' αφήνουν να βαλλώ εσον φαγι θέλω και να μη βλέπω 'ποπανωθίον μου την δούλαν ή τον δούλον να μου σηκώνη εκείνος όποτε θέλει το πιάτον μου, διότι με την δικήν μου βρεξιν θα τρώγω το φαγι μου και έχι με την δικήν του. Μας έβαλαν λοιπόν σουππαν πρώτα εγώ τόσον τόσον δέν αγαπώ την σουππαν άλλα τέλος πάντων την έφαγα. Κατόπιν ό δούλος έσήκωσεν όλα τα πιάτα, και το δικόν μου ένφ' ήτο εύκαιρον δέν εδ' σηκώσεν έκατάλαβα την κατεργαρίαν του.—Βρέ μακούτζη του λέγω, διατί δέν σηκώνεις το πιάτο μου;—Μά είπες να μη σου σηκώσωμεν το πιάτο.—Και όταν είνε εύκαιρον είπαμεν να μη το σηκώνεις, ή όταν έχει μέσα φαγι; Έξεκοκίνισε το κοπελλουδι και έσήκωσε το πιάτο, ένφ' οι άλλοι έγελοϋσαν, μά, να σάς πω, έγελουν κ' εγώ με την κατεργαρίαν του μικρού. Ο μακούτζης! είχε σκοπόν να μ' αφήσιν και άπάγητον. Είνε διαβόλοι σαρκομήνοι τούτοι οι μικροί σήμερα. Μά τί να πής; ή κουφές κουφούδια κάμουν. Κατά τους γονιούς και τα παιδιά.

Μας έφεραν λοιπόν τόσα πολλά φαγια πούχασα την μέτραν. Εγώ όμως από δύο μόνον έφαγα, ένφ' οι άλλοι έτρωγαν άπ' όλα.—Δέν μου λέγετε, τους λέγω διατί κάμνετε τόσα πολλά φαγια;—Ε, μου λέγει ό γαμβρός μου

με τα πολλά φαγια άνοίγει ή βρεξιν παραπάνω και τρώγει κανείς περισσότερον.—Α, του λέγω, δι' αυτό λοιπόν το χρωμά σας είνε 'σάν του νεκρού και κάθε λίγο άρρωσταίτε.

Η φρέσιν του ανθρώπου είνε καμωμένη με τειστον σφρόν τρόπον, ώστε, όπως όταν έχη ανάγκην τροφής τον είδοποιεί ει με την πείναν, έτσι και όταν δέν έχη ανάγκην περισσότερας τροφής τον είδοποιεί πάλιν με τον χορτασμόν. Σεις με τα πολλά φαγια πνίγετε το χυμόν του χερτσομού, διά να κάμνετε βρεξιν ψεύτικη, διότι ή βρεξιν που γεννιέται από την γαστρικόν ήλιου φαγιού είνε ψεύτικη. Ψεύτικη λοιπόν είνε και ή υγεία σας και δι' αυτό ψεύτικος εγενέκη ό νοϋς σας διότι όταν το κορμί τ' ανθρώπου δέν ήνε γερόν δέν είνε ούδ' ό νοϋς του.—Περίεργον πράγμα! έρώναξεν ό μικρός γαμβρός μου. Τούτο το ίδιον το λέγουν και τα βιβλία μας «Νούς υγής εν υγιει σώματι».—Α! έτσι; το λέγουν και τα βιβλία σου; και ποιος τώραψεν μέσ' ες τα βιβλία σου;—Είνε παλαιόν, των παλαιών Έλλήνων φιλοσόφων.—Μά βέβαια, του λέγω από παλαιούς ανθρώπους ν' άκούσης τίποτε προκομμένον, κάλο από σάς τους ψευτοπροκομμένους; Έγέλασαν όλοι εις τούτο.—Και λοιπόν του λέγω άφου το λέγουν πολλοί άνθρωποι και άφου τώμαθες εις το σχολείο διατί να φάγης τώρα από όλα τα φαγια; Οχ νομίζης βέβαια ότι όταν τρώγη κανείς πολλά από πολλά φαγια είνε υγής; Πόσον είσθε άγράμματοι σεις που μανθάνετε γράμματα! Εγώ έχω μάθει από μικρό παιδι από τον μακαρίτην τον παππού μου ένα λόγον, ό όποϊος κηθώς έκατάλαβα έράνη ή σωτηρία μου αυτός μ' έρύλαξεν εις τοιαύτην ήλικίαν με τόσον κόκκινον πρόσωπον που με βλέπετε, ένφ' σεις μιλάτετε ταίς εικόνες του χωριού μου που νε 300 χρόνων.—Και ποϊον λόγον σου έμαθεν παππού ό παππούς σου; μ' έρωτά ή έγγονή μου.—Π'αν μέτρον άριστον.—Χά ναί φρονάξει πάλιν ό μικρός γαμβρός μου και τούτο είνε εις τα βιβλία.—Μά είνε εις τα βιβλία μόνον του λέγω, δέν είνε και εις την κεφαλήν εκείνων που τα μάθην.—Και τί θα πής ό λόγος αυτός; έρωτά ή έγγονή μου;—Νά! θα πής, λέγει ό γαμβρός μου, ότι εις κάθε πράγμα να ήσαι μέτριος.—Ναι, λέγω εγώ, θα πής ότι μέτρια να τρώς, μέτρια να πίνης, μέτρια να κοιμάσαι, μέτρια να ένδύνεσαι, μέτρια να χορεύης, μέτρια να όμιλήης, μέτρια να θυμόνεσαι, μέτρια να χαίρεσαι, μέτρια να φοβάσαι, μέτρια, μέτρια, μέτρια. Όλα μέτρια τίποτε παραπάνω από το μέτριον. Σκεφθήτε λοιπόν να δούμεν και σεις ποιά είνε τα μέτρια σας; τα φαγια που κάμνετε πολλά διά να τρώτε πολλά, ή τα ποτά που κουβαλείτε τόσων λογιών διακόλους, ή τα φορέματα, που αν μπυρήσγητε θα στήσγη πάνω ες την κεφαλήν σας διόκληρθόν καράβι και εις την κόξην σας όλόκληρον πραματευτήρικον; Μά τί να πής; Εκείνοι που έδιδάσκον τέτοια ώραϊα πράγματα ήτουν Έλληνες; έμεις όμως, μπασταρτιτζη φυλή, τί έχομεν να κάμωμεν μ' εκείνους; Έσηκώθημεν τέλος πάντων από το τραπέζι είδα με εύχαριστήσιν μου ότι την φοράν αυτήν έκαμαν όλοι την εύχαριστίαν των και έκαθήσασιν εις τον καναπέν.—

Λύσις του 49 αίνιγματος Γυνή—γή. Αυτήρες οι κ. Κωνσταντ. Η. Λαυτίης Ν. Κάρταλις. Έκ Λάρνακος Α. Ηλία. Το 48 αίνιγμα και 11 λογογράφον έλυσε και ό κ. Κ. Ευσταθίου εκ Παραλιμνίου.

ΑΙΝΙΓΜΑ 50ον

Εις περβόλια φυτεμένον θά μ' εύρης για την σαλάτα, οι άρχόντοι με συρβύρου με εύγένειαν στα πιάτα. Αν το δεύτερόν μου γράμμα και το τέταρτον άρμάσης, σάν τον Έλληνα, χρυσέ μου, θά άρχίσης να γελάσης. Αν, που όλον το κορμί μου το κεφάλι μου χαλάσης, κ' άλλο βάλης, ως χωριώτης ένα χάχανον θά πιάσης. Τούν το χόρτον τρώντα ούλοι και Γιωρκής και Μουσταφάς, μά κοστέσερα το βιάλλω κ' άσσον Ο «Σαλατοφάς».

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασία ά ποιότητος γρ.	230—240
δευτέρας ποιότ.	200—210
» ζυμιαμένα » »	150—180
ρακή σούμα 19 βαθ. ή όκ. παρ.	70
άλευρα της Άαντολής ό σάκκος γρ.	115—120
σίτος το κοιλόν γρ.	18—22
κριθή » »	10—11
Όροθος	13—15
χαρούπια εις τας αποθήκας	88—90
το χαλεπικόν καντάρι.	

Ο κ. Βασίλειος Θεοφανίδης έλαβεν εσχάτως έξ Αγγλίας και θα λαμβάνη τακτικώς δείγματα διαφόρων ύφασμάτων διά πάσαν έποχήν, δηλ. κασιμιριών, τσογών, μουσαμάδων, δύναται δέ κατά την έκλογήν των πελατών, να φέρη εις τας τιμάς των ίδιων έργουσαίων θθεν τα λαμβάνη, έτοιμούς ένδυμασίας και μη, εις μικράν ή μεγάλην ποσότητα. Έτι δέ δύναται να φέρη διαφόρων ειδών φλανέλλας, λινά, κολάρα, λαϊμοδέτας, ύποκάμισα, σινδόνια έτοιμα και μη, και έκλογήν και εις όσον μέγεθος απαιτεί έλαστος, χειρόμακτρα, τραπεζομάνδυλα, και όλα έν γενεί τα διά τας οικίας αναγκαία. Εις τους βουλομένους δίδει ό ίδιος πάσαν πληροφορίαν.

Ο κ. Στέφανος Κ. Μαϊμασιός ιδρύσας εν Βαρσοίσις καζάνιον ρακής μετά καλού τεχνίτου εκ Χίου, άγγέλλει ότι έξάγει λαμπράν μασίχαν εκ καθαράς σούμας των ραφυλιών και ούχι σπύριων, έξαιρέτου ποιότητος και εις τιμάς συγκραταβατικάς.

Αναλαμβάνει την άποσολήν και εις άλλα μέρη της νήσου.

Όσοι αγαποϋν να πίνωσι καθαράν μασίχαν, έβγαλμένη από σταφυλήν της Κύπρου και ούχι από σπύριτα Ευρωπαϊκά, ως κατευθύνωνται εις τον καθηγητήν όντως της κατασκευής αδύλων και καθαρών οίνουπνευμάτων διαφόρων ειδών κ. Γ. Μιχαηλίδην, όστις έβραβεύθη τόσας φορές διά την προς ταύτα ικανότητα και καθαριότητά του. Αί τιμαί λίαν συγκραταβατικάί.

Εν τῷ κατά την αγοράν των Μαραθεπτών καταστήματι του κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου εύρίσκονται και πωλούνται εις συγκραταβατικάς τιμάς Ιερατικά φορέματα έτοιμα, εκ κάλης χρουσοϋφάντου ρόφας.

Εν τῷ εν Λάρνακι καπνοπωλείω «ή Λάρναξ» διευθυνομένω υπό του κ. Κ. Δ. Τρίγγα, πωλούνται: καπνός λιανικώς και χονδρικώς διαφόρων ποιότητων, σιγαρόχαρτα άρίστης ποιότητος, τουμπεκκι έπίτης, ως και ταμάκιος. Προς δέ και χάρτης γραφής, φάκελλοι διαφόρων μεγεθών, γραμματόσημα, ως και σπαρμακέττα και φώσφορα. Οι επισκεπτόμενοι το κατάστημα τούτο μένουσι καθ' όλα εύχαριστημένοι.

Εν τῷ δδῶ Ριχάρδου (ένταϋθα) πωλείται οικόπεδον έχον πλάτος ποδ. 78, και βάθος 60, ήτοι έμβαδόν 4,680 ποδας τετραγωνικούς, και συνορευόμενον υπό Χ. Ζαβρού, Ανδρέου Κτίστου και Πολ. Κ. Έλευθεριάδου. Οι βουλομενοι άποταθήτωσαν εις τον ιδιοκτήτην κ. Χριστόδ. Σάββιδην.

Πωλείται ή κατά την δδόν «Πλόνδελ», άντικρύ της οικίας του κ. Κ. Έλευθεριάδου οικία του κ. Χριστοδούλου Μυλοκόπου, επί γηπέδου 150 ποδών μήκους 45 πλάτους, έχουσα σύνορα δύο οδούς, άφ' έτέρου γην όρφανών Κεσόγλου και όπισθεν κήπων του Μοναστηρίου Χρυσοροιάτισσης και συνισαμένη εκ τεσσάρων καλών δωματίων, και αυλής μετά 30 περίπου δένδρων διαφόρων. Ο βουλομενος άποταθήτω εις τον ιδιοκτήτην κ. Χ. Μυλοκόπον.